

Józef Guzek
ARCYBISKUP METROPOLITA
BIAŁOSTOCKI

List Arcybiskupa Józefa Guzka do Wiernych Archidiecezji Białostockiej

Umiłowani w Chrystusie Panu!

„Effatha” – Otwórz się! Jak słyszeliśmy w odczytanym fragmencie Ewangelii według św. Marka, Jezus skierował ten apel do człowieka głuchoniemego. Pomimo upływającego czasu i zmieniających się okoliczności jest on wciąż aktualny. Nadal spotykamy ludzi, którzy – podobnie jak bohater ewangelicznej perykopy – nie słyszą i nie mówią. Dziś jest to najczęściej kalectwo duchowe.

Na czym ono polega? Otóż zdarza się, że człowiek świadomie pozostaje głuchy na głos Stwórcy. Nie wsłuchuje się w Jego słowo i rezygnuje z modlitwy – uzdrawiającego dialogu z Bogiem. Sprawy tego świata tak go pochłaniają, że zdaje się nie słyszeć zapraszającego pukania Bożej łaski do jego serca. Zamyka się także na „posługę myślenia” płynącą z wnętrza Kościoła.

Nadmierne zaangażowanie w przemianę świata powoduje, że czasem staje się on głuchy także na głos innych ludzi. Niejako potwierdzeniem takiej postawy jest coraz częstszy widok człowieka wpatzonego w smartfon, ze słuchawkami w uszach. Uciekając od problemów, woli nie słyszeć cudzego śmiechu, gdy sam przeżywa trudne chwile; woli nie słyszeć cudzego płaczu i wołania o pomoc, gdy zamknięty w sobie przeżywa radość z własnego sukcesu. Dobrowolnie rezygnuje z kontaktu z bliźnimi, co sprawia, że po jakimś czasie zamyka się w sobie i wirtualnym świecie.

Powracając do ewangelicznej historii człowieka głuchoniemego, trzeba koniecznie dostrzec i docenić ludzi z jego otoczenia, którzy zauważając jego trudne położenie, przyprowadzili go do Jezusa. Także dzisiaj nie brakuje szlachetnych i zaangażowanych kapłanów, osób konsekrowanych i katolików świeckich, którzy starają się pomóc człowiekowi zagubionemu i samotnemu w nawiązaniu relacji z Bogiem, Kościołem i bliźnimi.

Umiłowani w Chrystusie Panu, Siostry i Bracia!

„Effatha” – otwórz się! U początku mojej posługi w Archidiecezji Białostockiej, ten apel z dzisiejszej Ewangelii najpierw odnoszę do siebie. Błogosławiony ks. Michał Sopoćko zachęcał w swoim *Dzienniku*, aby otworzyć swoje serce na wszystkich, dostrzegając w nich olbrzymie pokłady dobra. Ten wytrawny duchowy przewodnik polecał naśladować miłosiernego Boga, który nie stawia warunków wstępnych, ale jest otwarty na spotkanie z każdym człowiekiem – także tym duchowo głuchym i niemy.

W dniu wczorajszym, podczas ingresu do Archikatedry Białostockiej, idąc za radą tego apostoła Bożego Miłosierdzia, otwarłem swoje serce na każdego z Was. Wpatrzony w przykład św. Józefa, który wziął odpowiedzialność za powierzonych mu: Maryję i Jezusa, pragnę z pełnym zaufaniem służyć Bogu i Kościołowi – wszystkim mieszkańcom tej pięknej, urodzajnej i zagospodarowanej ziemi, ludziom głębokiej wiary i religijności. Proszę Was, przyjmijcie mnie z otwartym sercem! Nade wszystko przyjmijcie z otwartym sercem Chrystusa i Ewangelię, którą pragnę Wam głosić!

Ufam, że razem, w harmonijnej współpracy, będziemy mogli otwierać ludzkie serca na Boga i na bliźnich. Razem też weźmiemy odpowiedzialność za dzieło ewangelizacji słowem, a jeszcze bardziej przykładem dobrego życia, zgodnego z ewangelicznymi wartościami. Razem będziemy także zabiegać, aby chronić siebie i innych przed kalectwem spowodowanym zagubieniem prawdziwych wartości, a przede wszystkim przed zamknięciem się na głos Boga.

Czcigodni Prezbiterzy i Osoby konsekrowane!

Jedynym orężem biskupa i kapłana jest słowo Boże – wciąż żywe, skuteczne i ostrzejsze niż wszelki miecz obosieczny (por. Hbr 4, 12) – oraz sakramenty święte. Niech nasza posługa słowa będzie „posługą myślenia”, wszak nawrócenie i wewnętrzna przemiana człowieka, zależą od niego samego, od współpracy z Bożą łaską. Szczególnie tu, na tej ziemi, gdzie głoszona jest tajemnica miłosierdzia Bożego, sprawdzianem naszej kapłańskiej gorliwości jest apostołstwo i posługa w sakramencie pojednania. Zachęcał do tego św. Jan Paweł II w *Liście do kapłanów na Wielki Czwartek* z 1986 roku, pisząc „abyśmy oddali się gorliwej posłudze rozgrzeszania, poświęcając jej potrzebny czas i troskę – i co więcej – stawiając ją na pierwszym miejscu wśród innych prac. Wierni rozumieją wówczas, jakie znaczenie (...) nadajemy tej posłudze”. Wy, którzy żyjecie we wspólnotach zakonnych i naśladujecie Jezusa czystego, ubogiego i posłusznego, służcie każdemu człowiekowi według własnych charyzmatów.

Błogosławiony ks. Michał Sopoćko napisał, że „Łączność z Bogiem dokonuje się poza poklaskiem świata. Kościół nie jest konkurentem świata...

Kościół nie powinien poddawać się uczuciu lęku, bo siła jego płynie ze źródeł, nad którymi człowiek nie ma władzy” (*Dziennik*, wyd. III, s. 245). Zatem: Nie lękajmy się! Z pełnym oddaniem i poświęceniem czynimy to, do czego zostaliśmy powołani i do czego zobowiązaliśmy się przyjmując święcenia kapłańskie lub składając śluby zakonne. Niech każdy z nas czyni wszystko, co jest możliwe i co jest zgodne z wolą Boga, a Bóg będzie otwierał źródła swojej łaski dla Kościoła.

Drodzy Małżonkowie i Rodzice, Nauczyciele i Wychowawcy dzieci i młodzieży!

Wszystko, co dobre, zaczyna się w domu, gdzie miłość małżonków stanowi fundament najważniejszej wspólnoty, jaką jest rodzina. To pierwsze i najważniejsze środowisko wychowania do służby Bogu i ludziom, do wolności i odpowiedzialności. Szkoła i parafia, wymagający i kochający nauczyciele, katecheci i wychowawcy wspierają rodzinę w przekazie, nie tylko wiedzy o Bogu, człowieku i otaczającym nas świecie, ale także w kształtowaniu prawych sumień i szlachetnych charakterów.

Proszę Was, nie żałujcie czasu poświęconego dzieciom i młodzieży, starając się odpowiadać na stawiane przez nich pytania. Rozmawiajcie z nimi. Pozostańcie wierni prawdzie, wszak ona stanowi trwałą fundament, na którym można wznosić gmach życia osobistego, rodzinnego i społecznego. Niezwykle ważna jest spójność przekazu w myśl słów św. Augustyna: „Karmię was tym, czym sam żyję”. Starajcie się przekazywać dzieciom wartości bliskie waszemu sercu, zweryfikowane i potwierdzone życiem. Zapewniam Was, że po latach spotkacie się z wielką wdzięcznością za to, że kochając – stawialiście wymagania. To o wiele cenniejsze niż chwilowa popularność.

Kochane Dzieci! Droga Młodzieży!

Zwracam się także do Was, prosząc, abyście pozostali wierni łasce chrztu świętego i zobowiązaniom wynikającym z przyjętego sakramentu bierzmowania. Nie poprzestawajcie na minimum, którym jest niedzielna Msza Święta i udział w katechezie. Troszczcie się o „więcej”, a wtedy wasza wiara nie obumrze i nie straciecie łączności z Bogiem. Zdobywajcie wiedzę, pytajcie i dociekajcie prawdy, pamiętając o tym, co powiedział słynny naukowiec Ludwik Pasteur, że „Mało wiedzy oddala od Boga. Dużo wiedzy sprowadza do Niego z powrotem”. Niech zdobyta wiedza i doświadczenie religijne będą na miarę waszego wieku i wykształcenia. Bądźcie wdzięczni waszym rodzicom, nauczycielom i wychowawcom, duszpasterzom i katechetom. Szukajcie autorytetów i słuchajcie ludzi mądrych. Sami też bądźcie apostołami, szczególnie wśród rówieśników – przyprowadzajcie do Jezusa tych, którzy być może nie mieli wsparcia w swojej rodzinie lub zagubili się na drogach życia.

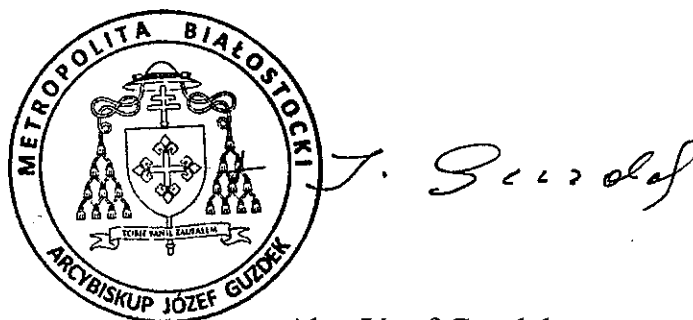
Skorzystajcie z szansy, jaką daje formacja duchowa i religijna przez zaangażowanie w Liturgiczną Służbę Ołtarza i wiele innych wspólnot dziecięcych i młodzieżowych, działających w naszych parafiach. Korzystajcie także z możliwości duchowego rozwoju, jaką dają harcerstwo i skauting.

Umiłowani w Chrystusie Panu, Siostry i Bracia!

Zwracam się do wszystkich ludzi dobrej woli, a szczególnie do chorych, samotnych i w podeszłym wieku. „Odwagi! Nie bójcie się! Oto wasz Bóg przychodzi (...), aby was zbawić” (Iz 35,4). Bóg wlewa dzisiaj w nasze serca te słowa pełne otuchy i nadziei. Zaufajmy Jezusowi, który zapewnił swoich uczniów: „A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata” (Mt 28,20).

„Effatha” – Otwórzmy się na słowo Jezusa. Starajmy się także słuchać siebie nawzajem. Słuchanie zawsze otwiera, a otwarcie serca prowadzi do prawdziwej komunii.

Wzywając wstawiennictwa Maryi – Matki Miłosierdzia i naszych świętych Patronów, wszystkim z serca błogosławię!

Abp Józef Guzdek
Metropolita Białostocki

Białystok, dnia 5 września 2021 r.
Nr 780/21/A

List należy odczytać podczas Mszy Świętych dnia 5 września 2021 r.